
Erika Abrams převzala čestný doktorát UK

Erika Abrams převzala čestný doktorát UK

Erika Abrams se narodila roku 1952, v letech 1968 až 1971 studovala lingvistiku na University of Chicago a v letech 1971 – 1977 literaturu a slovanské jazyky na *Université Paris III – Institut national des langues et civilisations orientales*. Od roku 1973 začala jezdit do Československa, naučila se dokonale česky a po roce 1977 se soustavně věnovala Patočkově písemné pozůstalosti. Editorovsky připravila, přeložila a vydala celkem 11 svazků Patočkových spisů ve francouzštině a měla tak lví podíl na pozoruhodné recepci Jana Patočky ve francouzské jazykové oblasti. Za obtížných podmínek komunistického režimu, který ji opakovaně z republiky vyhošťoval, se s mimořádnou akribií podílela na ustavení kriticky ověřeného textu Patočkových děl, zejména pokud vycházela v samizdatu nebo zůstala pouze v rukopisech a opisech. K přeloženým spisům psala komentáře a doslovy a opatřovala je opět neobyčejně zasvěcenými a přesnými poznámkami a vysvětlivkami. Výsledky této její editorické práce se pak uplatnily a uplatňují i v českém vydání Patočkových spisů.

Překlady Eriky Abrams vynikají neobyčejnou věrností, plynoucí z hlubokého porozumění těmto obtížným textům, vynikají krásným jazykem i stylem, jakého je schopen jen člověk, který sám také píše: paní Abrams vydala čtyři knížky vlastních básnicko-filosofických textů. Její překlady patrně rozhodly o tom, že dílo Jana Patočky je zdaleka nejvíce známo, čteno a citováno právě ve francouzské jazykové oblasti, kde kolem něho vznikla rozsáhlá sekundární literatura. Patočku čtou a komentují i ti nejvýznamnější francouzští filosofové nedávné a současné doby, například Paul Ricoeur, Jacques Derrida, Marc Richir, Miguel Abensour, Renaud Barbaras, Françoise Dastur, Jean-François Courtine, Marc Crépon a další, a to právě v překladech Eriky Abrams.

Svůj mimořádný zájem o českou filosofii i literaturu a své překladatelské mistrovství osvědčila Erika Abrams i na edicích a překladech dalších českých autorů. Jako patrně nejlepší soudobý znalec díla Ladislava Klímy shromáždila – často s přímo detektivními schopnostmi – přeložila a vydala samostatně osm jeho spisů a nakonec se stala odpovědnou editorkou Klímových sebraných spisů. Paralelně s českou edicí vydává tento komplet i ve svém francouzském překladu. Od roku 1996 vyšly prozatím tři svazky (česky v nakladatelství TORST, francouzsky v nakladatelství *Éditions de la Différence*).

Erika Abrams dále editorovsky připravila a přeložila do francouzštiny více než třicet svazků české poezie (například Ivan Blatný, František Halas, Vladimír Holan, Jiří Kolář, Zbyněk Hejda), krásné prózy (např. Richard Weiner, Jakub Deml, Jaroslav Durych, Jiří Weil, Josef Hiršal, Ivan Matoušek), esejů (Vincenc Kramář, František Kupka, Josef Šíma) i divadelních her (Václav Havel, Jiří Kolář) a desítky drobnějších časopiseckých textů.

Za své zásluhy o českou literaturu byla Erika Abrams oceněna v roce 1992 *Medailí Jana Amose Komenského* české vlády a *Zlatou medailí Františka Palackého* Akademie věd České republiky, roku 1994 *Grand prix national de la Traduction* francouzského Ministerstva kultury a v roce 2006 cenou *Magnesia litera* za zásluhy o českou literaturu.